

**Acțiune introdusă la 24 septembrie 2020 – Calzaturificio Emmegiemme Shoes/EUIPO – Inticom
(MAIMAI MADE IN ITALY)**

(Cauza T-589/20)

(2020/C 378/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Calzaturificio Emmegiemme Shoes Srl (Surano, Italia) (reprezentant: R. Fragalà, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Inticom SpA (Gallarate, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: Cerere de marcă a Uniunii Europene verbală „MAIMAI MADE IN ITALY” – Cerere de înregistrare nr. 11 266 624

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14/07/2020 în cauza R 1874/2018-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu incident și preliminar, în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 256 alineatul (3), ale articolului 263 primul paragraf și ale articolului 267 primul paragraf litera (b) TFUE, pronunțarea asupra legalității dispoziției cuprinse la articolul 18 alineatul (1) din Decizia 2018-9 din 12 noiembrie 2018 a prezidiului camerelor de recurs în măsura în care aceasta nu cuprinde obligația de modificare a compunerii unei camere de recurs în cazul unui recurs formulat împotriva unei decizii de opoziție care a făcut obiectul unei retrimiteri din cauza unei aplicări greșite a Regulamentului (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului sau a oricărei norme de drept referitoare la aplicarea acestuia, ca fiind contrară normelor imperative ale principiilor „bunei administrări” și „dreptului la o cale de atac efectivă/instanță imparțială” prevăzute la articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- cu titlu principal și pe fond, în temeiul articolului 72 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, modificarea și/sau anularea, cu retrimiteri la o altă cameră de recurs sau mării camere în sensul articolului 165 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, a deciziei atacate, întrucât a fost adoptată cu încălcarea normelor care impun o anumită formă, cu încălcarea TFUE și cu încălcarea și/sau cu aplicarea greșită a Regulamentului (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului delegat 2018/625 al Comisiei;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- nelegalitatea articolului 18 alineatul (1) din Decizia 2018-9 din 12 noiembrie 2018 a prezidiului camerelor de recurs referitoare la organizarea camerelor, în raport cu articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- neregularități procedurale și de formă ale deciziei atacate;

- încălcarea articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2018/625 al Comisiei și a articolului 3 alineatele (4) și (5) din Decizia 2020-1 din 27 februarie 2020 a prezidiului camerelor de recurs și încălcarea principiilor procesului echitabil și contradictorialității consacrate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- încălcarea articolului 55 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul delegat 2018/625 al Comisiei și încălcarea principiilor procesului echitabil și contradictorialității consacrate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- încălcarea articolului 54 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d) din Decizia 2020-1 din 27 februarie 2020 a prezidiului camerelor de recurs și a articolului 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat 2018/625 al Comisiei și încălcarea principiilor procesului echitabil și contradictorialității consacrate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale;
- încălcarea și/sau aplicarea greșită aplicare a articolului 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea și/sau aplicarea greșită a articolului 8 alineatul 91) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 10 alineatele 2 și 3 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2020 – Tirrenia di navigazione/Comisia

(Cauza T-593/20)

(2020/C 378/54)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tirrenia di navigazione SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: B. Nascimbene și F. Rossi Dal Pozzo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea părților din decizia atacată care sunt indicate în acțiune, mai precis doar articolele 2, 3 și 4;
- cu titlu subsidiar, anularea articolelor 6 și 7 din decizie, prin care se dispune recuperarea pretinselor ajutoare și se declară că recuperarea este imediată și efectivă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva articolelor 2, 3 și 4 din Decizia C(2020) 1110 final din 2 martie 2010. În această decizie, Comisia a concluzionat că compensațiile pentru obligația de serviciu public acordate Tirrenia AS începând cu anul 2009 și, în mod succesiv, entităților care a achiziționat-o, Compagnia Italiana di Navigazione, în vederea prestării în Italia a unor servicii de transport cu feribotul sunt conforme cu normele Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat.

Pe de altă parte, în această decizie s-a constatat că măsurile în favoarea Tirrenia AS sunt incompatibile cu normele Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat. În plus, Comisia a concluzionat că compensațiile pentru obligația de serviciu public acordate între anii 1992 și 2008 societăților din fostul grup Tirrenia (Adriatica, Caremar, Saremar, Siremar și Toremar) sunt conforme cu normele Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat, cu excepția ajutoarelor privind o rută specifică, care au fost incompatibile.